

ופרצת

מהנעשה והנשמע בעולם השליחות באה"ק

”

מה שצריך לקחת
מהמושג של שליה -
זה להתמסר. גם אדם
שעובד בעבודה כלשהי,
בעל חנות, עובד במפעל,
איש שיווק וכו', יכול
להחליט שהוא מתמסר
לרצון של הרבי,
ולעשות דברים
שדורשים התמסרות
ויציאה מהמקום הנוח,
כולל 'מבצעים'

”

מתוועדים שליחות עם הרב מנחם מענדל פרידמן, שליח הרבי בהר אדר • עמוד 4

הרב מנחם מענדל אופנר
מפיץ חסידות בשכונת
נווה יעקב - שליח צעיר |
היכרות עמוד 8

מהפך במטבח - המערך
הייחודי של צעירי חב"ד
להכשרת מטבחים בישראל
עמוד 14

קפה, מאפה ונשמה:
הצצה לקפיטריית החסד' שמאירה
את המסדרונות בבתי הרפואה •
עמוד 10

אנשי מעשה • ר' בועז בק, עמוד 16

בחזרה מברלין

התוכנית המהפכנית לצעירים שמחוללת שינוי,
נלחמת בהתבוללות וחוזרת ממסע חווייתי
מיוחד מברלין • עמוד 12

מבצע חנוכה כל האפשרויות ליציאה למבצעים

היכנסו עכשיו לאתר mivtzoim.co.il
והצטרפו לפעילות ב'מבצעים'
בבניין המגורים, במקום העבודה ובכל מקום

חנוכיה מרהיבה לרכב,
להפצת האור בכל מקום
שאתם הולכים

לפעילות עם השכנים
והידידים במקום העבודה

חנוכיית מטר מזהבת
להפצת האור
במקום העבודה

כ"ק אדמו"ר הרשב"ב במכתב שכתב לרגל חג הגאולה י"ט בכסלו. מתאר אם יום י"ט בכסלו, שמשמל את פריצת דרכה של החסידות - כיום שבו "אור וחיות נפשנו ניתן לנו". שתי המילים הללו, 'אור' ו'חיות', ממצות את בשורתה של החסידות.

מה ההבדל בין חדר חשוך לחדר מואר? מבחינת החפצים והעצמים שבחדר אין שום הבדל. האור אינו מביא שום דבר חדש לחדר ואינו מוסיף מאומה על מה שהיה בו. ועם זה, איזה הבדל בין חדר שבו שוררת עלטה לחדר מואר! בחדר חשוך החפצים מאבדים ממשמעותם; קשה לעמוד על ערכם האמיתי; ובמקום להשתמש בהם שימוש מועיל - האדם עלול להיתקל בהם ולהיחבל. זה ההבדל בין חושך לאור.

אף מושג ה'חיות' כך. רוח-החיים אינה מוסיפה מאומה על מה שכבר יש בגוף. היא אינה משנה את מבנה האיברים והגידים. ועם זה, איזה הבדל! אותו אוסף של איברים וגידים יכול להיות מוטל כאבן דוממת, והוא יכול להיות יצור חי, תוסס, מלא עליצות וחיוניות. הכול בזכות אותו דבר בלתי-מוגדר שנקרא - 'חיות'.

השלוחים ברחבי אה"ק, מנהלי בתי חב"ד בכל עיר ועיריה, במושבות ובשכונות, הם הגילום המובהק ביותר של הגשמת בשורת החסידות, במובן היותר רחב והיותר עוצמתי של המילה. יום אחרי יום, שעה אחרי שעה, הם מדליקים אור ומעניקים חיות, פעולה אחר פעולה, קטנה וגדולה, בעקביות, בשיטתיות, במסירות. ובעקשנות הקדושה הזאת הם מחוללים מהפכה נמשכת.

הקשר בין הדברים האמורים לבין חג החנוכה בולט ומיידי. אורה של מנורת החנוכה, החנוכייה, מאיר את כל רשות הרבים, והולך ומוסיף ואור. יש והחנוכייה גדולה ועוצמתית, ויש והיא צנועה וקטנה כביכול, אבל האור הבוקע ממנה זוהר למרחקים ומעיר גם ללבות ישנים.

אכן, השלוחים בעשייה היום יומית שלהם הם כמו מנורת חנוכה. לפעמים הפעילות שלהם היא בעלת עוצמה, כבירה, כמו חנוכיית ענק הניצבת בגאון בטבורה של עיר; ולפעמים אלו הרבה פעולות קטנות שמנצנצות בחום ובהמייה, כמו החנוכיות הזרועות בפתחי וחלונות אלפי בתים.

חנוכה במיוחד הוא הזמן של כל חסיד של הרבי להצטרף לעשייה של השלוחים בכל עיר ועיר. לברר עם השליח בכל אתר ואתר על הדלקות החנוכייה, על הצורך בהשתתפות ובעזרה. כפי שאומר הרבי בשיחה המצוטטת בעמוד הסמוך, לא מספיק לשמוע את הדברים בהתוועדות, להנהגן בלב בהסכמה גדולה - אך לא לעשות מעשה בפועל. חנוכה, כמו גם כל יום, זה הזמן של כולנו להצטרף ולקיים את רצון הרבי - ולצאת ל'מבצעים'.

ולסיום, כאן המקום להזכיר כי אגף 10 המבצעים של צעירי חב"ד ערוך לסייע למי שזקוק לכך הן בשיבוץ, הן באביזרי עזר - עכשיו הגיע הזמן לבצע.

מצדיעים לשלוחים!

באנקט ההצדעה לשלוחים באה"ק
יתקיים בעז"ה ביום שני ח' בשבט,
בסמיכות ליום הבהיר - יום קבלת הנשיאות של הרבי.

הבאנקט ייערך במתכונת ייחודית ועוצמתית,
בהאנגר ענק ומפואר שיוקם במרכז כפר חב"ד,
ושייאר את אלפי השלוחים, השלוחות,
המקורבים והאורחים לערב בלתי נשכח.

הכנו ועקבו אחר העדכונים!

להפצת עלונים שבועיים
במקום מגוריהם או
במקום העבודה כנסו
לאתר חב"ד ישראל

צעירי
אגודת
חב"ד
כל הלב לכל אחד

י"ר: הרב יוסף יצחק הכהן אהרונוב
נערך והופק על-ידי המרכז לעזרי שלוחות
© כל הזכויות שמורות
נא לשמור על קדושת הגיליון
לתגובות והערות: ufaratzto@gmail.com

תמונות הרבי באדיבות חברת **tem**

לצאת ל'רשות הרבים'

ל'רשות הרבים' ולפעול על היהודים הנמצאים שם שיפסיקו להסתובב ב'רשות הרבים' ויחזרו למקומם האמיתי ב'רשות היחיד' דיחידו של עולם!...

זוהי הנקודה דימי חנוכה, שיש לצאת ל'רשות הרבים' ולפעול על היהודים הנמצאים ב'רשות הרבים', על ידי זה שמאירים אותם באור תורה, ד'נר מצווה ותורה אור', ועד לפנימיות התורה ('שמן' שבתורה) – שעל ידי זה נפעלת אחדותם של כל בני ישראל!...

כאשר מדובר אודות העבודה דבירור וקירוב הזולת שהיה ב'רשות הרבים' – הנה מלבד העילוי שנפעל אצלו... נפעל גם העניין ד'קהל גדול ישובו הנה', שניהם יחדיו, באופן ששניהם נעשים למציאות אחת, 'קהל גדול', לשון יחיד.

ועל ידי זה זוכים לקיום הייעוד 'והיו אחד ביד' – בידו של הקב"ה, 'גואלנו הוי', וכן 'והיו לאחדים בידך' – בידו של משיח צדקנו, 'דוד עבדי נשיא להם לעולם' – בגאולה האמיתית והשלמה על ידי משיח צדקנו במהרה בימינו ממש.

(קטעים מהתוועדות שבת פרשת מקץ, שבת חנוכה, תשד"מ, תורת מנחם התוועדויות תשד"מ, ח"ב, עמ' 693-692, 695-696)

מובן ופשוט שאין להסתפק בשמיעת והבנת הדברים הנאמרים בעת ההתוועדות. הוא שומע ומבין את הפירוש, ואכן הפירוש מוצא חן בעיניו ומכריז "כפתור ופרח"... ובזה מסתיים העניין.

אלא עיקר הכוונה היא, שהדברים יבואו לידי מעשה בפועל שהרי המעשה הוא העיקר.

וההוראה היא – שכל יהודי צריך להאיר את החוץ ב'נר מצווה ותורה אור', ולפעול על אלו שמסתובבים ב'רשות הרבים' שיפסיקו להסתובב ולהיות מונחים ב'הו-הא' של רשות הרבים, אלא יחזרו למקומם האמיתי, ל'רשות היחיד', של יחידו של עולם.

כאן יכול לבוא ה'משכיל' ולטעון: הוא שמע בפירוש בעת ההתוועדות שעל ידי הדלקת נר חנוכה נפעל העניין ד'כליא ריגלא דתרמודאי'. ואם כן, אינו צריך לטרוח הרבה – הוא יכול לשבת בביתו ולהסתגר בד' אמותיו, להדליק נר חנוכה ולהמתין חצי שעה (או חמישים דקות), ועל ידי זה בוודאי יפעל בדרך ממילא את העניין ד'כליא ריגלא דתרמודאי'.

הנה על זה אומרים לו:

כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו ידע בוודאי על אודות 'עצה' זו, ואף על פי כן דרש ותבע לצאת

"יש משהו מאוד עמוק בזה ששליח אתה מגיע למקום, וזהו - זה המקום שלך"

מהם - בית הכנסת של השכונה החדשה - אני משמש כרב, וכרב היישוב משמש הרה"ג הרב נפתלי רוטנברג, איתו אנחנו נמצאים בדידות איתנה".

אל הר אדר הגיע הרב פרידמן לפני שלושים שנה, אחרי שחיפש מקום שליחות באזור ירושלים, שנים ספורות לאחר נישואיו עם רעייתו (לבית קורצוויל). למעשה, בפעילות ביישוב קדמו לו הרב צפריר ולנר ע"ה, ויבל"א הרב זאב קפלן. "אולם יצא כך ששניהם פעלו במקום, מבלי לגור בו. אז עדיין היו מקומות גדולים יותר ללא שלוחים, כך שפעילות ביישוב לא גדול לא נתפסה כנראה כמשהו שמצדיק מעבר למגורים במקום, קודמיי עשו דברים גדולים וטובים, אך יחד עם זאת ברור שמגורים במקום זה משהו אחר לגמרי.

"ואם כבר מדברים על זה, אגיד שאני מאמין מאוד בשליח שנזרק למים, שתוקע יתד, שקובע את מגוריו במקום שליחותו. הציעו לי בזמנו גם מודל של פעילות ביישובים בלי לגור במקום, אך לא רציתי לשמוע על כך. יש משהו מאוד עמוק בזה ששליח אתה מגיע למקום, וזהו - זה המקום שלך. אין לך ברירה, אתה חייב לעבוד. ואכן, לא בכדי הרבי עמד על כך ששלוחים ככלל יגורו במקום השליחות שלהם.

"חשוב לציין שמי שדאג שתתקיים פעילות חב"ד ושלא יאבד סייע בהגיעי לקבוע את מקומי ביישוב, היה ר' בני טאוב ע"ה, אחיו של ר' אבי טאוב ע"ה מנתניה. בשנים ההן בתחילת הדרך הוא אומנם עדיין היה ללא חתימת זקן, עו"ד מצליח ומפופלר, אבל כבר אז - בעקבות אחיו

רב מנחם מענדל פרידמן עשה את "המסלול החב"די המוכר" - למד בשיבת תורת אמת בירושלים, ולאחר מכן למד עוד מספר שנות לימוד בשיבת אוהלי תורה בניו יורק, שנתיים בשליחות בוונצואלה, ואז עוד מספר שנים בחצר קודשו של הרבי, בשנות האור.

"לכן", אומר הרב פרידמן, "גם מאליי מובנת המוטיבציה וההבנה הברורה בדבר היציאה לשליחות. על זה גדלנו, זה מה שהרבי תבע בכל השנים הרבות שהייתי שם, זו הייתה האווירה, הגאווה והמטרה - וברור שכאשר הגיעה 'שעת האפס', התכווננו לשם".

"אני מאמין מאוד בשליח שנזרק למים"

את השליחות שלו עושה הרב פרידמן במועצה המקומית הר אדר, הסמוכה לאבו גוש וקרית ענבים.

"הר אדר הוא יישוב לא גדול, שהוקם לפני בערך 40 שנה, בהרי ירושלים. ביסודו נוסד עבור יוצאי צבא, אבל עם הזמן אופיו של היישוב עבר שינוי. נעשתה ליישוב הרחבה לפני כ-20 שנה, שלב ב', והיישוב התגוון משמעותית. כיישוב, כך ניתן לומר, הוא איננו יישוב מסורתי, כל שכן שלא דתי. אומנם גרים ביישוב הרבה מסורתיים, וגם דתיים, אבל הגוון הכללי שלו הוא מה שנקרא לא דתי. זהו יישוב מבוסס ובעל איתנות פיננסית. ביישוב קיימים שני בתי כנסת, באחד

הרב מנחם מענדל פרידמן, השליח זה שלושים שנה ביישוב "הר אדר" שבהרי ירושלים, מתוועד על השליחות שלו, על הפעילות המותאמת לאופי האינטימי של יישוב, וגם על ההפתעה שחיכתה לו בפתח דלת הבית, יום שישי אחד, בשעות הסמוכות לקבלת השבת...

אבי - חסיד של הרבי בכל נימי נפשו".
"בכל אופן, בשלושים שנות הפעילות שלנו ב"ה - בית חב"ד שלנו הוא בגדול כמו כל בית חב"ד אחר... אנחנו עושים את כל הפעילות המוכרת, המבצעים העונתיים, והלא עונתיים, ושיעורי תורה וכו' וכו'. יחד עם זאת, כמובן שלכל מקום ולכל יישוב יש אופי ייחודי משלו, מה שכמובן משליך על אופי השליחות".

שליחות ביישוב אליטיסטי

אתה אומר, הרב פרידמן, שיש את הפעילות השגרתית, "כל המבצעים העונתיים והלא עונתיים" כלשונך, ויש גם את האופי הייחודי של כל מקום. אולי תשתף אותנו קצת על השליחות בהר אדר, על האופן שבו מתרגמים את הפעילות השגרתית שכולם מכירים לשפה, לאופי, לאינטימיות הלוקלית של היישוב הספציפי שבו אתה מכהן כשליחו של הרבי?

"אכן, אנו משקיעים מחשבה ומלאכה כדי לעצב את הפעילות באופן שתהלוך את האופי של היישוב שלנו. ראשית, אנו עושים השתדלות גדולה ליצור קשר מסוים עם כל תושבי הר אדר. כמובן, זה מאוד מאתגר ליצור קשר ביום-יום עם 1,200 משפחות, אבל במספר הזדמנויות בשנה אנו עושים את המאמץ להגיע לכל משפחה, עד לפתח הדלת, עם משהו מאיתנו. לקראת ראש השנה אנו מחלקים את הערכה של צאגו"ח לראש השנה, יחד עם חומרי הסברה של הפעילות שלנו, עוגת דבש וכו'; לפני פורים אנו מחלקים משלוח מנות, שכולל גם מכתב נלווה ותוכן מעניין; ולפני פסח אנו מעניקים מצה שמורה.

"נכון, יש לא מעט אנשים שאנו מגיעים אליהם הביתה בכל מיני הזדמנויות. בדיקת או קביעת מזוזות, ל"ע 'שבעה', וכיצד באלה. אבל מטבע הדברים לא בכל הבתים אנו יכולים לדפוק בדלת ולהיכנס. אז זו הצורה שבה אנו מגיעים אל אלו שאיננו יכולים להיכנס לתוך ביתם - אנו מחלקים להם בפתח הבית.

"וגם אם לפעמים העשייה הזו מרגישה כמו 'שידור חד-כיווני', בסוף מגיעות התגובות - לעיתים זמן רב אחרי שהדבר קרה - שמלמדות שוב ושוב עד כמה הדברים מתקבלים בתשומת לב ונוגעים בלב. מאוד לא נדיר שאני מקבל בהזדמנויות שונות תגובות כמו: 'אה, זה אתם אלו שנתתם לנו? דע לך, אני קורא, אני לומד, אני שומר את זה'. האחר מספר שעשה במהלך ליל הסדר שימוש

במצה שחילקנו, וכך הלאה".

אז איך בעצם אתם יוצרים היכרות עם התושבים?

"זה קורה כמובן בכל מיני דרכים מגוונות. כמו שציינתי קודם, לפעמים אנשים מזמינים אותנו למשל כי הם צריכים להתקין מזוזה, לפעמים זה ניחום אבלים וכו'. אבל יש גם פעילויות יזומות שאנו נוקטים בהם.

"למשל, אחד הפרויקטים המשמעותיים שאנו עושים, הוא אחת לכמה שבתות מעין 'מיני שבת קהילתית'. אנחנו מזמינים לביתנו כמות מסוימת של משפחות, כשמונה משפחות, ועושים ארוחת שבת משותפת. כמובן, אנחנו מתכננים לסעודת שבת כזאת ברצינות ומשקיעים מאמץ ומחשבה, לא רק בהיבט של המאכלים, ההגשה והנראות, אלא גם מבחינת התוכן. אנו רוצים שהאנשים יכירו אחד את השני, וגם יעשרו רוחנית ותורנית. שזה יהיה נעים, מעניין, מהנה וממלא את הנשמה. צריך לחשוב היטב על השירים, על הסיפורים, על דברי התורה, על האופן שבו מעודדים שגם האורחים יספרו וישתתפו. לשם כך נדרשת עבודת חשיבה ותכנון מוקדמת ומוקפדת, וברוך השם אנו משתדלים בזה ורואים ברכה.

"אגב, בהקשר הזה חשוב להדגיש שגם בסעודת השבת הרגילה שלנו בבית, אפילו אם אנחנו לא שלוחים ואין לנו אורחים, כדאי מאוד להכין את עצמנו לקראת סעודת שבת. זו הזדמנות פז להנחיל כל כך הרבה, אם רק נחשוב איך אנו עושים ששולחן שבת יהיה עשיר,

נעים וממלא רוחנית ונפשית. באמת נקודה למחשבה, שכדאי מאוד לקחת.

"דבר נוסף. מאז הקורונה, אשתי החלה בנוהג שבערב שבת היא אופה כמות מכובדת של חלות, ואנו מבקרים לקראת שבת אצל משפחות של חברים ומכרים, וגם נותנים להם חלות לשבת..."

"מלבד זאת כמובן יש את מיזם ה"שפרה ופועה" שנעשה ברמה מאוד גבוהה ומושקעת, עליו אנו מקבלים תגובות המלמדות על ההתרגשות וההתפעמות בה המיזם מתקבל בקרב אנשים שלא מכירים בכלל את הרעיון הזה.

"עשייה מאוד משמעותית נוספת, היא הפעילות בקשר עם המקווה. יש אצלנו מקווה מאוד מטופחת ויפה, בור על גבי בור, וב"ה היא מאוד פעילה, ומגיעים גם כאלו שאינך מצפה כלל שיבואו, כי משפחתם לפעמים אפילו ביום כיפור לא מגיעה לבית כנסת. אז נעשה בשטח הזה הרבה מאמץ, שזה יהיה מזמין ונעים. וברוך השם, טוב שם טוב משמן טוב - יש למקווה שם מאוד טוב. אגב, במקרים לא מעטים, החוויה הזאת גם מהווה שער להתקדמויות נוספות באידישקייט - לשמירת כשרות, לשמירת שבת וכהנה וכהנה.

"אפיק פעולה נוסף - שבו פועלים חתני המשמש אף הוא שליח ביישוב, הרב יוסף יצחק גרינברג יחד עם אשתו - בתי - גאולה, הוא הנוער וההכנה לבר מצווה ובת מצווה. הם לקחו את התוכניות של צעירי חב"ד ('שבת 13' וגו' מצווש') והעניקו להן את האינטרפרטציה וההתאמה הייחודית שלהם, נתנו לזה

הרב פרידמן עם תומר רום, אביו של יהונתן רום הי"ד
שנרצח ב'נובה', בהקפות שניות

הערוכים בקפידה ומעוצבים בטוב טעם, ואנחנו משתדלים שזה יהיה ערב אטרקטיבי. מוגשת ארוחה קלה וטעימה - לפעמים פיצה או פלאפל, או פסטה מוקרמת וכיוצא בזה.

"בסופו של דבר מי שמגיע זה משהו שרוצה להקנות לעצמו ולילדים שלו קצת תוכן יהודי, אך הפרסומים שלנו מבהירים במפורש שהמיזם מיועד לא רק לציבור בית הכנסת. יש כאלה שזה מסקרן אותם, ובאים "לטעום" ונענים להזמנה. במקרים רבים, הם בבחינת "טעמו וראו כי טוב".

"יש עוד אלמנט מיוחד במסגרת הזאת, בשונה מהגעה לתפילה. לא לכל אחד קל, או "מסתדר לו נפשית", להגיע לבית כנסת בכל שבת. לצערנו, המצב העובדתי הוא שלא עבור כולם הטקסט של התפילה הוא דבר שהם מספיק מתחברים ונגישים אליו. אבל לשבת וללמוד יחד עם הילד שלך רעיונות מעניינים מהתורה, בסביבה נעימה ובאווירה מאוד נחמדה - זה משהו שבשלב ראשון הרבה יותר קל 'לאכול את זה'.

"בתום כל ערב מתקיים חידון 'קהוט' על מה שלמדנו באותו ערב, חידון שנושא פרסים, והאלמנט המשחקי הזה גם תורם את התרומה שלו, לתוצאה סופית של ערב מעניין ומחמם את הלב.

"הזכרתי כאן לא מעט סוגים של פעילויות שאנו משתדלים בס"ד לעשות. ולפעילויות הללו יש פירות ישירים ופירות עקיפים, ולפעמים לא יודעים אפילו על הפירות הללו.

"לפני כחצי שנה, ביום שישי אחר הצהריים, אנחנו כולנו בעיצומן של ההכנות לשבת - ומישהו דופק בדלת. פתחתי את הדלת, וזה היה משהו שאני מכיר, יליד הר אדר, מדובר ביהודי שעבר דרך ארוכה. כילד השתתף בחוגים שלנו, כשבגר חזר בתשובה, והיום הוא אברך כולל מאוד רציני ששוקד על התורה ועל העבודה מבוקר עד ליל במשך שנים רבות. והוא עם משפחתו מתגוררים היום בירושלים.

"הוא ניצב בפתח הדלת, יחד עם אשתו. כמוכן שהביקור הזה מאוד הפתיע אותי. יש כמוכן בינינו

המשך בעמוד 11

'פוש' גדול מאוד, וב"ה רוב ככל ילדי היישוב עושים את ההכנה של הבר/ת מצווה שלהם דרכם. זה כשלעצמו דורש כמעט עבודה במשרה מלאה רק בשטח הזה, ונעשית עבודה גדולה ומשמעותית.

"התוכניות הן תוכניות מושקעות מאוד, עם כל האבזורים, ההדפסים, הקפוצ'ונים והמשחקים. התוכנית כוללת כעשרה מפגשים, מלאי תוכן וחוויה עשירה מאוד, כשבחלק מהמפגשים משתתפים גם ההורים ולעיתים אף הסבים. זה מאוד עוצמתי ומחבר.

"הם גם ב"ה נתנו דחיפה חזקה בהשתתפות שלהם ביתר הפעילויות שלנו, כמו שיעורי נשים וערבי נשים. בתי מוסרת בכל יום ראשון שיעור תניא ושיחות של הרבי שהוא מאוד פופולארי ב"ה, וההשתתפות היא ערה מאוד גם מבחינה תוכנית.

"בגלל האופי האינטימי של פעילות ביישוב לא גדול, שיעורי התורה שאני מוסר הם שיעורים פרטניים. בכל יום קבועים לי שניים-שלושה שיעורים עם אנשים מהיישוב, כך במשך שנים רבות.

"יש עוד פרויקט משמעותי שעשינו במהלך השנתיים של המלחמה - פרויקט "יחודי שלקחנו על עצמנו, פרויקט "נשות המילואים". פרויקט שהתמדנו בו לא רק בחודש הראשון של המלחמה, אלא לכל אורכה ממש. בכל פעם לקחנו משהו אחר כדי "לפנק" את משפחות אנשי המילואים. פעם זו ארוחה טעימה, פעם זה תעסוקה לילדים, מתנה לילדים, כל פעם משהו אחר.

"אנו גם משתפים את בני הנוער ביישוב בפעילות חסד; וזאת יחד עם ארגון לב חב"ד - האגף הרפואי של צעירי חב"ד. אנחנו מתרימים אנשים, כדי לרכוש "ערכות שמחה" - כמו שאנחנו קוראים לזה - למען החולים והנזקקים. בני הנוער משתתפים בארגון ובאריזה, ובסופו של דבר אנו מעבירים את הערכות המוכנות ללב חב"ד שמחלקים את זה לחולים.

לא מגיעים להתפלל, אבל מגיעים ללמוד באבות ובנים

"אחד הדברים היחסית חדשים והמשמעותיים שאנו עושים בשנים האחרונות - זו המסגרת של אבות ובנים. אכן, הפעילות של לימוד "אבות ובנים" בכל מוצאי שבת היא חידוש של ממש ביישובנו. המעניין הוא שלא רק באי בתי הכנסת מגיעים, אלא גם כאלו המגדירים את עצמם כלא דתיים."

איך הם באמת מגיעים לסוג כזה של פעילות?

"הסיבה העיקרית היא שנעשית מלאכה של ממש שזה יהיה ערב ידידותי, נעים ומעשיר. הלימוד נעשה באמצעות דפי לימוד ידידותיים ומעניינים,

"כדאי מאוד להכין את עצמנו לקראת סעודת שבת. זו הזדמנות פז להנחיל כל כך הרבה! לחשוב ולתכנן - איך אנו עושים ששולחן שבת יהיה עשיר, נעים וממלא רוחנית ונפשית"

לחולל שינוי עמוק

הרב לוי פלס, שליח הרבי בשכונת אגמים, אשקלון

"המון רוצים תפילין". עמדת התיכון בפעולה

התפילין דחופים יותר. אדיר בעמדה ליד אורן משי.

לב ושמאל בעמדה שליד אורן משי

אבי בעמדת התיכון

בקבוק עראק ללחיים, ויקטור ורועי בעמדה

מאיר בעמדת השוק שלי

במשך השנים האחרונות, בעבודתנו בשכונת אגמים באשקלון, זכינו לחזות בתהליך משמעותי ומרגש של חיבור בין ילדים ליהדות. אני זוכר את הימים הראשונים בהם זכיתי לצאת בשליחות הרבי, ישבתי מול נער בשיעור הכנה לבר מצווה, וה'בום' של ההלם היה מוחשי. הילד לא ידע דבר על היהדות - מי הם שלושת האבות, והאם משה רבינו היה קיים באמת או שהוא רק דמות בשם 'משה בתיבה'.

המשימה שלנו היא ברורה: אנחנו במלחמה על דור העתיד של עם ישראל. תפקידנו הוא לחבר אותם לקב"ה, והדרך הישרה לעשות זאת היא ללא הסברים מיותרים והרצאות ארוכות. עלינו למצוא את הדרך המהירה והבטוחה לחבר כל יהודי לאלוקות. עלינו לדאוג לכך שכל יהודי יניח תפילין - זו המשימה שלנו.

זכינו ב"ה אצלנו שחסידי מקהילת בית חב"ד בשכונה יוצאים בהתלהבות רבה לשליחות לגלות את האלוקות שבכל יהודי ולהביא את האלוקות לרחוב. פעם בשבוע, צוות שלם, המחולק למשמרות, יוצא לרחוב להיות שלט חי, להזכיר לכל העוברים ושבים שיש הקב"ה בעולם, שהם יהודים, ושחשוב להניח תפילין.

אני מתמלא בהערכה אדירה למאמצים של חבריי כאן בשכונה להשתתף במשימה הקדושה הזאת. במסירות, באהבה ועם אנרגיה נפלאה - החברה לא מוכנים לוותר על המשמרת שלהם. ויקטור, למשל, דואג שהעמדה שלו תהיה מסודרת ומזמינה, עם בקבוק עראק, כוסיות, אבטיח חתוך ונרות שבת. גם כאשר הוא נוסע לשבת עם משפחתו, הוא תמיד דואג לסיים את המשמרת קודם.

רועי, טכנאי גז מבוקש, יודע שהדוכן באחריותו הוא הקדוש ביותר. בכל שעה שהוא שם, הוא לא לוקח עבודה אחרת, גם אם זה דחוף, התפילין הם הדחופים ביותר. וכך הלאה וכך הלאה.

הדוכן שלנו ביציאה מהתיכון הוא אחד המקומות החשובים ביותר. כששבע מאות תלמידים ותלמידות יוצאים בצוהרי יום שישי, זה הזמן המושלם לחבר אותם לנשמה האלוקית שלהם. נתן פותח את השולחן מוקדם, יהודה מביא שקית סוכריות, נווה אחראי על הנש"ק לילדות ונעשה חיבור מרגש ומשמעותי ביותר - עשרות נערים מניחים תפילין, ומאות נערות מקבלות על עצמן הדלקת נרות שבת. מנה גדושה של יהדות וחיבור למסורת שתלווה אותם בכל חייהם.

המון רוצים תפילין, רבים רוצים להתחבר למסורת. אנו זקוקים לעזרתך! גם אתה, חסיד הקורא שורות אלו, קום וצא למבצע תפילין. ובע"ה נזכה להגשים את הייעוד להביא את המשיח.

”רואים בחוש שכאשר יהודים” בני תורה” יראי השם העוסקים כל היום בלימוד התורה, מתחילים ללמוד חסידות בצורה מעמיקה – כל עבודת ה' שלהם מקבלת משמעות עמוקה”

השליח הרב **מנחם מענדל אופנר** מספר על השליחות הייחודית שלו בבית חב"ד נווה יעקב בירושלים

איך הגעתם למקום השליחות שלכם בנווה יעקב?

במשך שנתיי בשיבה היה ברור לי שבעז"ה לאחר החתונה אצא לשליחות ואעסוק בהפצת המעיינות. ואכן, כשנה לאחר חתונתי עם רעייתי תחי' שהיא תושבת השכונה, פנה אליי הרב מאיר שלמה שי' בוטמן מנהל בית-חב"ד ומי שעומד מאחורי כל הפעילות הנפלאה בשכונה, והציע לי לעמוד בראשות כולל לחסידות, ולפעול בשליחות כאן בשכונה.

התחברתי מייד לרעיון הנפלא של הפצת המעיינות דווקא בקרב 'בני תורה', מפני שכבר זכיתי לטעום טעימה משליחות זאת בעת לימודי בשיבת תות"ל בעיה"ק טבריה, שם עסקתי בפעילות עם בני ישיבות הנמנים בעיקר על הציבור הליטאי, כך שהעניין לא היה זר לי כלל ועיקר. אגב, בהשגחה פרטית ממש בימים אלו - בי"ד כסלו - ב"ה מלאו ארבע שנים מאז יצאנו לשליחות.

מה מייחד את הפעילות בשכונה חרדית?

ידוע לכל החשיבות הגדולה שייחס הרבי להפצת המעיינות בדווקא, הרבי אף התבטא שהפצת המעיינות קודמת להפצת היהדות, היות שהיא בגדר של "מצווה שאי אפשר לעשותה על ידי אחרים", ובפרט שעל פי רוב הפצת המעיינות מביאה בדרך ממילא לשינוי בעולמם של הלומדים את תורת החסידות גם בענייני שמירת תורה ומצוות.

ואכן, רואים זאת בחוש שיהודים יראי שמיים המקפידים על קלה כבחמורה ועוסקים כל היום בלימוד התורה, הנה כאשר מתחילים הם ללמוד חסידות בצורה מעמיקה אליבא דנפשיה - אזי כל עבודת ה' שלהם מקבלת משמעות עמוקה יותר; ולא פחות מכך גם בחיי היום-יום נפעל שינוי ב'תפיסה' בדרך ממילא, ומקבלים

מתגלה דווקא בדורות האחרונים (וכמוסבר בהרחבה בשיחות הרבי - משני הצדדים: הן מכיוון שדווקא במצבנו היום דורות של עקבי משיח, הרי שמצד הירידה וכו' שיש בדורות אלו אנחנו זקוקים לאור זה יותר בעבודת ה' מדורות עברו; והן מצד הטעימה וההכנה מתורה שתתגלה בעזרת ה' בגאולה העתידה, וכפי שענה המשיח לבעש"ט: "לכשיפוצו מעיינותיך חוצה"), הרי הם עצמם מבינים ומתחברים לעושר ולאור שיש בזה. על דרך משל, אפשר להשוות זאת לאדם שיש לו מוצר שהוא מהפכני שיכול להביא המון ברכה ותועלת, ומתוך רצונו שגם חבריו ייהנו מהמעלות של המוצר הזה - הוא מכיר להם מוצר זה ומסביר להם אודותיו.

כלים נפלאים להתמודדות עם אתגרי החיים השונים שצצים במשך הזמן.

האמת היא, שהנושא הזה של שליחות להפצת מעיינות התורה ללומדי תורה אינו חדש כלל ועיקר. כידוע מדובר בתופעה קדומה מימות אדמו"ר הזקן, שהסתובב בעצמו בריכוזי הלמדנים ושלח שלוחים לשם כדי לקרבם לאור תורת חסידות.

ובהקשר הזה חשוב להבין ולהבהיר שאנחנו ח"ו לא מגיעים ממקום של התנשאות ושלילה, אלא מציעים טעימה מדבר חדש, "טעמו וראו כי טוב הוי". כאשר לומדי תורה נחשפים ולהשפעה שיש ללימוד פנימיות התורה על החיים, ומבינים את הסיבות שאור פנימיות התורה

כפי שצינתי קודם לכן, שונה ומגוונת הפעילות בתוככי אחב"י היראים וחרדים לדבר ה' בכך שמטבע הדברים עיקר הפעילות היא ב"לכשיפוצו מעיינותיך חוצה". בסייעתא דשמיא אני זוכה לנהל את הכולל לחסידות שפועל במסגרת בית חב"ד, שבו לומדים עשרות מטובי האברכים בשכונתנו, נגלה וחסידות, ובו אני מוסר שיעור חסידות מדי יום.

מדובר בפלא! זהו כולל חסידות שבו משתתפים אברכי כולל ובני תורה, תלמידי חכמים מופלגים, שלצד תלמודם התדיר בנגלה דתורה מגיעים גם לשתות ממעינות החוכמה הפנימית.

כמו כן, במסגרת הכולל אנו מקיימים התוועדויות בכל ליל שישי וביומי דפגרא, ואין ספק כי ההתוועדויות הללו, בהן אנו יושבים במשך זמן רב, ומנהלים שיח על תורת החסידות ודרכיה, מולידה השפעה גדולה על ציבור השומעים וב"ה ההתוועדויות ובפרט ביומי דפגרא הן פעילות ומשמעותיות.

אנקדוטה מעניינת המלמדת גם על האתגר הייחודי בפעילות שלנו. היה אברך שבמשך כמה וכמה חודשים סירב לקנות את בספר התורה - למרות שהזדהה עם עצם הרעיון - אך ורק מפני שזוהי בקשתו של הרבי. אבל אור תורת החסידות דיבר אל ליבו והמשיך ללמוד לעומק ולהגיע לכולל. כעבור שנה בל"ג בעומר הוא רצה שילדיו ישתתפו בתהלוכת ל"ג בעומר כרצון הרבי, אבל חשש שילכו ברחוב וכו' אז הוא ביקש ממני את השלטים של התהלוכה והספרון ועשה איתם תהלוכה בתוך ביתו, לעיניה המשתוממות של אשתו...

והנה מקרה נוסף, מתחילת הדרך. היה זה עת ניגשתי לקנות במכולת ממתקים לפעילות שאני עורך עם ילדים בישיבת ערב במסגרת בית חב"ד. כשנכנסתי, המוכר לפתע אומר לי שהוא לא הניח תפילין היום, וביקש אם אוכל לסייע לו... בדיוק ראיתי אברך מסוים אשר למד באותה תקופה כבר בכולל שלנו וביקשתי ממנו אם יכול לגשת להניח לו תפילין (ביתו סמוך היה לאותה מכולת), ובפועל לא רצה, הוא אמר לי: קח ממני את התפילין ותניח לו אתה... ואני הנחתי עם אותו יהודי את התפילין. בסופו של דבר, לאחר כמה חודשים כאשר נסעתי לרבי, אותו אברך החליף אותי ב'מסלול' הקבוע שאני עורך להנחת תפילין...

בנוסף לכולל, אני מפעיל מסגרת של 'ישיבת ערב' לתלמידי הכיתות הגבוהות בתלמודי התורה, ו'ישיבת בין הזמנים' לעשרות בחורי ישיבות בימי בין הזמנים, בנוסף לשיעור שבועי שרעייתי מוסרת לנערות. כל זה כמוזן לצד ההשתתפות בפעילות הענפה שעושה בשכונה השליח הרב מאיר שלמה בוטמן. ■

כמותו ממש

מי שמכיר אותי יודע שאני ציניקן לא קטן. ואם תוסיפו לזה את הרוזמה שלי בתקשורת החב"דית, כשאני נוסע כבר בפעם ה-15 ברציפות לסקר את כינוס השלוחים העולמי, אז מן הסתם שאין מה לצפות ממני לקריאות התפעלות, בטח לא בגין אירוע שבגדול חוזר על עצמו מדי שנה, פעם אחר פעם, עם שינויים וניואנסים דקים ומינוריים.

אקדים את המאוחר ואציין, שמייך כשחילצתי את עצמי מדוחק המעגלים של 'הריקוד הספונטני' בערב ה'באנקעט' החגיגי שהיה השנה יוצא דופן, שיגרתי מסרון לידידי שלמה חיים ריבקיין, שמופקד כבר למעלה מעשור על תוכן המדיה בכינוס (כן, כל הסרטונים המרגשים ומעוררי ההשראה, יוצאים תחת ידו המיומנת), בזה הלשון: "שתהיה לי בריא.

בגללך לא הפסקתי לבכות כל הערב".

כל רגע בבאנקעט העוצמתי שידר אנושיות והירתמות למען האידיאל הגדול ולמען הזולת. בין אם זה הסיפור של הרב רסקין השליח בג'מייקה, שסופת הוריקן קשה מכה במקום שליחותו (מבלי להידרש לעובדה שגם כך ג'מייקה היא חור בקצה העולם); ובין אם זה סיפורו של הנחת בצבא שלא ידע כלום ושום דבר על יהדותו, והיום... ובכן, הוא עצמו מניח תפילין לחיילים יהודים אחרים בצבא ארה"ב ומנחיל להם מושגי יסוד ביהדות.

המשפיע וה'עשה לך רב' שלי, השליח, הרה"ח זושא פוזנר ע"ה, היה משתמש במילה "מענטשלכקייט"-אנושיות, בתדירות גבוהה. הוא תמיד שידר לנו: אתה לא חייב להיות מושלם. לא משהו שהוא דוגמה ומופת לרבים, וגם לא חסיד הכי גדול, אבל אסור לך לאבד את האנושיות. הוא כמוזן התכוון להנחת האנושיות שהשתקפה בדמותו ובפועלו של הרבי.

ומה זו אנושיות, אם לא לדוגמה, 'לעצור' את חלוקת הדולרים בשביל ילדה קטנה שבאה לאחל לרבי: "happy birthday, יום הולדת שמח רבי!", גם כשמאחורי הילדה משתרך תור אנושי ארוך, עם סיכוי סביר שבתור עומד לו איזה סנטור חשוב או אישיות חשובה כזו או אחרת. כעת, הרבי מתכופף לילדה בת חמש ומאזין לה בקשב וברצינות גמורה, כאילו היא האדם היחיד בתור.

אם אני לוקח את זה ב'העתק הדבק' לישראל, אז אני בהחלט יכול להעיד, שבשנים האחרונות יוצא לי לתור את הארץ לאורכה ולרוחבה, ברחבי האימפריה של מפעל השליחות בישראל, בתי חב"ד, הזורעים בכל רחבי הארץ. אני מגיע לשם כדי להתוועד עם באי בתי חב"ד עם הסיפור האישי שלי ושל משפחתי, על אודות הניסים המופלאים להם זכינו אני ורעייתי בהולדת ילדינו.

הייתי באירועים והתוועדויות שקיבצו מאות אנשים וגם באירועים עם מניין אנשים ואפילו פחות. אבל בכל המקומות הללו, בין אם באירועים הגדולים ובין אם באירועים המצומצמים, ראיתי התמסרות מוחלטת של השליח ובני ביתו למען האירוע! החל מניצוח על התפריט הקולינרי, דרך סידור האולם/הבית, וכלה במוזיקה ובניגונים שליוו את ההתוועדות. הכל על בסיס המענטשלכקייט הזה. להיות בשביל האחר, בדיוק כמו שאתה בשביל עצמך ומשפחתך.

אין הסבר להתמסרות הטוטאלית הזאת, בטח לא בעולם מתועש ומגושם כשלנו. בעצם יש הסבר - אחד ויחיד. "שלוחו של אדם כמותו - כמותו ממש". אם אנחנו צוללים למערכת העצבים ונוגעים בעצב החשוף הזה שנקרא אנושיות - אנחנו רואים כיצד באמת יש כוחות, אמביציה ובעיקר הצלחות לשלוחים, הכל מכוחו של הרבי, וזה משהו שתמיד ירגש אותך, לא כי אתה רגשן, אלא כי מדובר באמת מוחלטת שלא ניתנת לערעור, ואתה מרגיש זכות גדולה להיות חלק מהדבר הגדול הזה.

לחיים שלוחים!

"ויטע אש"ל בלבבות"

כש'טנק' של חסד דוהר במסדרונות המיון

שעת השקיעה כבר התקרבה. במסדרון הארוך והקר של מחלקת המיון, ישב גיא (שם בדוי), ראשו שמוט בין ידיו. העיניים אדומות מחוסר שינה ומדאגה לאשתו שנכנסה לניתוח חירום. הוא לא אכל דבר מהבוקר. הלב שלו היה נעול, כועס על כל העולם, ואולי גם קצת על היושב במרומים.

ואז הוא שמע את הגלגלים.

מעבר לפינה הופיעה עגלה מוארת, מעוצבת, ועליה שתייה, קפה חם, ומאפה טעים. בחור צעיר עם חיוך רחב ניגש אליו. גיא התכווץ. "אין לי כוח להרצאות עכשיו", הוא סינן. אבל הבחור לא התחיל בדרשה. הוא פשוט הושיט לו כוס קפה מהבילה ומאפה טרי. "קח, שיהיה לך כוח", אמר ברכות. הריח של הקפה, החום האנושי הפשוט הזה, המס את הקרח. חמש דקות לאחר מכן, אחרי שהגוף נרגע מעט, גיא כבר הפשיל שרוול להנחת תפילין, כשהדמעות שוטפות את לחייו בתפילה חרישית לרפואת רעייתו.

הסיפור הקטן הזה הוא שגרה יומיומית במיזם המהפכני של לב חב"ד - קפיטריית החסד.

במבט ראשון, זו נראית עגלת כיבוד עמוסה בכל טוב. אבל במבט פנימי, מדובר בגרסה עדכנית ומונגשת של "טנק המבצעים", והטנק הנייד הזה הותאם לתנאי השטח המורכבים ביותר: הוא בנוי לתנועה בין המיטות הצפופות, במסדרונות הצרים של מחלקות האשפוז והמיון, במקום שבו אנשים נמצאים ברגעים השבריריים ביותר בחייהם.

הקונספט פשוט אך ייחודי: לצד שתייה חמה וקלה, כריכים מושקעים ומאפים טריים המחיים את הנפש הבהמית, מוגשת במקום גם 'יהדות במנה גדושה'. המזון לגוף הוא רק הפתח למזון לנשמה - החל מהנחת תפילין, דרך חלוקת נרות שבת, ועד עלונים, חוברות תוכן וספרי תהילים שנותנים תקווה וכוח.

גשמיות של הזולת היא הרוחניות שלי

"שלושים ושלוש משפחות השלוחים בבתי הרפואה הם שלוחים

ידידות, וכשאנו נפגשים מפעם לפעם אנו משוחחים ומתעדכנים. אבל ביקור מיוחד כזה? ואז הגיעה התשובה. בנוסף למשפחתו וילדיו, הוא הגיע עם סט של שלושה ספרים, עבי כרס, שאלות ותשובות בהלכה, שהוא עצמו חיבר - על שו"ע חושן משפט ואבן העזר. אני פותח את הספרים, ובהקדשה הוא כותב לי: "פרי ביכורים לתלמיד שמביא את תורתו בפני רבו. הבאתי לכם את העותק הראשון כתלמיד הנותן את הפירות לרבותיו, תודה על כל ההשקעה".

"כפי שצינתי קודם, כילד הוא השתתף בחוגים שלנו, חוגים שאשתי מעבירה. כמה שנים השתתף בחוגים. אך התברר בשלב מסוים, כי אותן שעות במסגרת החוגים פעלו אצלו, 'התבשלו' בקרבו ולבסוף חוללו מהפך. כשסיים את שירותו הצבאי חזר בתשובה, למד בישיבה בארצות הברית, לאחר מכן שב ארצה - והנה עכשיו הוציא את פרי עמלו, שלושה כרכים עבי כרס של חידושי תורה. בכל הרצינות הוא רואה את השורשים ואת העומק של התהליך שעבר, באותם חוגים מילדות שעשה אצלנו. כך שבאמת קשה לשער את עומק ההשפעה שיש לפעולות שלנו, גם כאלו שלפעמים אתה חושב שאתה כביכול "טוחן מים"...".

לדעת להתמסר

אבל אחרי הכל, איך לא נשחקים? זו עבודה סיזיפית, עקבית, רוטינית אפילו. מצד שני כדי להשפיע אתה צריך להיות נלהב, זה לא שוחק?

"גם שליח הוא בן אדם. לא כל יום אתה קם בבוקר עם אותה עוצמה ואותה אנרגיה של פעולה. אבל בסוף, אין פה משחקים. הדרך היא בראש ובראשונה - לעשות את מה שאתה צריך לעשות, בלי קשר למצב רוחך ברגע נתון. מעבר לכך, לומדים חסידות, שיחות של הרבי, וכן - צריך תמיד להתרענן, להשתתף בהתוועדות חסידות. יש משהו שאני מקפיד עליו כל שבוע מאז שהוא התחיל - וזה ההתוועדות המקוונת 'ליל שישי לשלוחים'. תוכנית שמתקיימת כל ליל שישי, בהנחיית הרב זלמן גרליק מבאר שבע. מאוד מעניין, מאוד מרומם".

מה כל אחד מאיתנו יכול ללמוד ולקחת מהמושג הזה של "שליח"?

"לפני הכל ואחרי הכל, חלק משמעותי מלהיות שליח - זה להיות בהתמסרות מלאה. זה טבוע, אגב, בעצם הכינוי "שליח". מה זה שליח? "שלוחו של אדם כמותו". הוא בהתמסרות מלאה למשלח. זה כמובן מאוד מחייב את השליח הרשמי, וזה מה שמגדיר את המהות שלו. אבל כמו שאנחנו יודעים הרבי אמר שכל אחד הוא בעצם סוג של שליח, גם אם לא שליח במובן הרשמי והמלא. ולכן מה שצריך ונכון לקחת מהמושג הזה של שליח - זה להתמסר.

"אדם עובד בעבודה כלשהי - בעל חנות, עובד במפעל, איש שיווק וכו' וכו'. הוא מתחכך עם אנשים. הוא יכול להחליט שהוא שליח, במובן זה שהוא מתמסר לרצון של הרבי, והוא יפעל ויעשה דברים שדורשים התמסרות ויציאה מהמקום הנוח, דברים שהרבי דורש מכל חסיד לעשות ובכלל זה השפעה ו'מבצעים'. אפילו מחנך, יכול להחליט שאת עבודת החינוך שלו הוא יעשה בהתמסרות.

"בקיצור, הנקודה היא שצריך לדעת להתמסר. בכל מקום שבו אנחנו נמצאים, אנחנו יכולים להתמסר לרצון של הרבי ולבצע את השליחות, כל אחד באותן נקודות שבהן הוא יכול לפעול ולהשפיע". ■

שמסורים לשליחות ייחודית", מסביר הרב לוי מנדלזון מנהל לב חב"ד - הארגון הרפואי של צעירי חב"ד. "לא כל אחד מסוגל להקדיש את כל כולו לנתינה בלתי נגמרת גם בגשמיות.

"חשוב גם לזכור שהדאגה לצרכיו הגשמיים של כל יהודי, מאושפז או בריא, היא חלק מהותי מהשליחות שקיבלנו מהרבי. הרבי דיבר בשיחות קודש רבות על כך שבית חב"ד צריך להיות בבחינת מעשיו של אברהם אבינו - 'ויטע אש"ל בבאר שבע'. מהו אש"ל? ראשי תיבות של אכילה, שתייה, לינה. אברהם אבינו לא התחיל משיעורי חסידות; הוא דאג שיהיה להולכי המדבר מה לאכול ואיפה לישון. ומתוך כך - 'ויקרא שם בשם ה'". כשהגוף שבע ורגוע, הלב נפתח להודות לבורא עולם".

זוהי בדיוק המהות של קפיטריית החסד. היא לא עומדת ומחכה שיבואו אליה. היא 'יוצאת חוצה', מגיעה ליהודי שנמצא בתוך הצרה, בתוך הלחץ, ומביאה לו את האש"ל עד למיטה.

להגיע לקהלים חדשים

הנתונים מדברים בעד עצמם. קפיטריית החסד משמשת ככלי שובר שוויון ליצירת קשר בלתי אמצעי עם עשרות אלפי יהודים מדי חודש, המצטברים למאות אלפים בשנה.

רבים מהם, יש לשער, לא היו דורכים על מפתן בית חב"ד בנסיבות רגילות. המחסומים הפסיכולוגיים, הסטיגמות או הריחוק היו מונעים את המפגש. אבל כאן, בתוך בית הרפואה, כשהלב פתוח והצורך בחיבוק חם הוא קיומי - המחיצות נופלות. כוס הקפה הופכת לגשר, המאפה הופך לפתח הלב, והמפגש החד-פעמי הופך פעמים רבות לקשר מתמשך של תורה ומצוות.

כשרואים את האור בעיניים של החולים ובני משפחותיהם למראה ה"טנק" המתקרב, מבינים שזו לא רק קפיטריה אלא תחנת תדלוק לגוף ולנשמה. קפיטריית החסד של לב חב"ד מוכיחה שכאשר הולכים בכוחו של המשלח, גם כוס קפה פשוטה יכולה להיות הניצוץ שידליק את הנשמה, ויקרב אותנו עוד צעד אל הגאולה האמיתית והשלמה.

קפיטריית החסד במספרים

📍 37 דוכני קפיטריית החסד פעילים < מעל 26,000 ☕ כוסות שתייה חמה מדי חודש > 920 🍷 מתנדבים מופעלים על ידי השלוחים < ממוצע יומי של יותר מ-600 📋 הנחות תפילין > מדי יום חמישי ושישי מחולקים מעל 4,000 🔥 ערכות נש"ק

להתנדבות בפעילות 077-202-32-32

כאן בונים

**הצצה למיזם הייחודי של צעירי חב"ד בעלייה -
"התכנית לצעירים" - שמגבירה תודעה יהודית,
בולמת התבוללות ושבה לאחרונה ממסע
התוועדות וחויית בברלין**

הקהל הזה איננו רלוונטי. בטווח הגיל שבו מדובר ובסטטוס שלהם, אין סיכוי. הם עובדים כל היום, לא מעניין אותם כלום, הם צריכים לבסס את עצמם ולבנות את הקריירה שלהם וכו'.

"בפועל, המציאות היא שמדובר בהצלחה בלתי רגילה. כל שנה משתתפים בבית חב"ד שלנו עשרות צעירים, ובכל הארץ 450 משתתפים פעילים, כשעד כה השתתפו בתוכנית מעל 2000 צעירים. התוצאות הן מדהימות, ברוך השם".

לבנות בתים יהודיים

תכל'ס, לאן התוכנית מכוונת?

"אחת המטרות המוצהרות של התוכנית", אומר הרב יאמקוב, "היא לבנות בתים יהודיים. יש לכך חשיבות מיוחדת דווקא ביחס למשתתפי התוכנית, בשים לב במיוחד לעובדה שדווקא קהל היעד הייחודי של התוכנית מצוי בסיכון הגבוה ביותר רח"ל להתבוללות. על פי בדיקה מעמיקה שערכתי, במשבצת הסוציאלית שלהם יש יותר מ-90% אחוזי התבוללות.

"הסיבה לכך היא, שרוב העולים הצעירים לאה"ק בשנים האחרונות מכוח חוק השבות, עולים מכוח סעיף הנכד וסעיף הדור הרביעי, ולמעשה על פי ההלכה רובם אינם יהודיים. עבור צעיר יהודי - אפילו כזה שהיה בקשר עם חב"ד במדינה בה נולד כשבשהותו שם היה ברור לו שלא יתחתן עם גויה - עלול פה למצוא את עצמו ח"ו נישא לבת זוג לא יהודייה על פי ההלכה. בארץ, ה'מישמש' בין הזהות הישראלית מצד אחד והקרבה הסוציאלית מצד שני

ומתוכנן שהשליח משתדל לדייק אותו להיות רלוונטי לקהל היעד; וחלק נוסף, חברי יותר ופחות פורמלי, שעליו אחראי מודריך מקרב המשתתפים עצמם, שבו מושם דגש על ההווי המשותף, פעילות מעניינת במטרה לבנות קהילה.

"מלבד זאת, יש שבתונים מיוחדים למשתתפי התוכנית שהשלוחים מארגנים בתוך קהילת בית חב"ד שלהם, וסמינרים שנערכים בשבתות בכפר חב"ד על ידי צעירי חב"ד בעלייה לכלל משתתפי התוכנית.

"התוצאות של התוכנית לצעירים הן מדהימות. רק שבוע שעבר חתנתי בס"ד זוג שהבחורה היא משתתפת במועדון לצעירים שלנו, והבחור משתתף במועדון לצעירים של בית חב"ד לדוברי רוסית בנתניה, ובבית חב"ד שלנו חגגנו להם 'שבע ברכות', יחד עם משתתפי התוכנית..."

"מדובר במשהו עוצמתי ביותר, זה פצצה"

"מבחינתי", אומר הרב מנחם יאמקוב, מנהל בית חב"ד לדוברי רוסית בעיר חולון, "בתור השליח, 'המשתמש קצה' של התוכנית - היא מעניקה לי חיות, ממלאה אותי בכוחות לפעול בשליחות בשאר התוכניות, כי מדובר בפרויקט שהוא עוצמתי ביותר. אם לומר בשפת היום-יום, 'זה פצצה'."

"אישית, הייתי בתחילה סקפטי לגבי ההיתכנות שלו מהבחינה המעשית. גם כשישבתי עם עובדי עירייה וגורמים רלוונטיים שעוסקים עם עולים צעירים, וניסינו לטכס עצה ביחד כיצד ניתן לעורר את הקהל הזה בעיר, אמרו כולם, 'עזוב,

"התוכנית לצעירים". הפרויקט המהפכני שמבקש להתמודד עם אחד האתגרים הכי דחופים והכי קרדינליים בשליחות היום בישראל, להעניק "עזרה ראשונה דחופה", למניעת התבוללות מיידית. מדובר במועדון ייחודי לצעירים דוברי רוסית, בדרך כלל עולים טריים, הפועל כבר ב-9 סניפים של בתי חב"ד הייעודיים לדוברי רוסית הפזורים ברחבי הארץ הפועלים במסגרת צעירי חב"ד בעלייה.

בשביל הביחד, בשביל היידישקייט

לדברי הרב זאב וולף ("וועלוול'ה") קריצ'בסקי, מנהל בית חב"ד לדוברי רוסית ברמת גן, "התוכנית הזאת היא נס שמתחולל כבר מדי שבוע במשך כמה וכמה שנים. הנס הוא, שמדי שבוע מתאספים לבית חב"ד, צעירים וצעירות בגילאי 20 עד 35 בעיקר, כולם עולים חדשים ממדינות חבר העמים. בדרך כלל, אלו חבר'ה שהאטרקטיביות שלך היא לא הגשמיות. הם משתלבים במקצועות מניבים ומתפרנסים היטב, והם מגיעים משתי סיבות מרכזיות: 1. בשביל הביחד, הקהילה, משהו שמטבע הדברים חסר במיוחד לעולים. 2. בשביל היהדות, להעמיק את הידע, השייכות והחווייה היהודית שלהם."

איך למעשה התוכנית עובדת?

"חלק משמעותי של התוכנית", אומר הרב קריצ'בסקי, "מהווה המפגש השבועי, הנחלק בעצמו לשני חלקים. יש את החלק שעליו אחראי הרב, השליח, שמוסר בדרך כלל את שיעור התורה. שיעור מושקע

שיעור במסגרת התכנית לצעירים

מרכזיות. המטרה הראשונה היא יצירת התמדה. אנחנו רואים שכאשר משתתף מגיע באופן קבוע - שבוע אחר שבוע - לומד, פוגש אנשים חדשים, מתנסה במצוות מעשיות ומשתתף בשבתות ובחגים, משהו בו מתחיל להשתנות. גם אם הוא מגיע בתחילה מרוחק, קר או ציני; גם אם מניעיו הראשוניים אינם עמוקים במיוחד - עצם ההתמדה, המפגש הרציף עם הרב והאווירה, עושים את שלהם. המסע מעניק לתלמידים את הדחיפה, הפיתוי החיובי, שגורם להם להמשיך להגיע. "המטרה השנייה היא עוצמתו של המסע עצמו. כאשר כל הקבוצות מהערים השונות מתלכדות במקום אחד וחווה יחד חוויה משמעותית, נוצר אצל הצעירים תהליך פנימי של התקדמות. יש כאן קפיצת מדרגה אמיתית - משהו שמתרחש רק מתוך העוצמה המשותפת, מהחוויה הכוללת ומהמפגש הרחב. די אם אציין את העובדה שאחד ממשתפי המסע, בעקבותיו, החליט להיפרד מחברתו הגויה - והלוא רק בעבור זה היה שווה הכל". ■

משתתפי המסע בריקוד סמוך לשער ברדנבורג (שער הניצחון) בברלין

חשוב לכל אנ"ש, ובהקשר הרחב של פעילות עם יהודים דוברי רוסית. "פעם נכנסתי לבניין מסוים כדי לבקר מכר חרדי שגר שם. אמרו לי: שם בקומה העליונה גרים רוסים, אבל הם גויים, 'אל תתקרב אליהם'... בסופו של דבר, בהזדמנות אחרת, בהשגחה פרטית יצא לי להתקל ב"גויים" האלה והתברר שזו משפחה יהודית חמה, והיום המשפחה הזאת נוטלת חלק מאוד משמעותי בפעילות שלנו...

"נכון, המפגש הראשון עם קהל דוברי הרוסית עלול לעיתים להרתיע, גם את החב"דניק וגם את דובר הרוסית עצמו. אבל צריכים פשוט לדעת לא להירתע, לא לחשוש, פשוט לשדר חום ואהבה, זה ממס את הקרח, ובסופו של דבר דווקא הם אלו שנכנסים ומשתתפים בהתמסרות הכי גדולה בפעילות ובמבצעים".

התוועדות מרוממת של כמה יממות

בחודש האחרון התקיים המסע השנתי של התוכנית לצעירים, כשהשנה נסעו המשתתפים לגרמניה, למסע משותף יחד עם משתתפי התוכנית לצעירים לדוברי רוסית באירופה של חב"ד בברלין.

במסע משתתפים בכל שנה מתמידי התוכנית, והשנה מאה צעירים מישראל ועוד כמה עשרות צעירים מרחבי אירופה נפגשו יחד, בתוכנית מאוד מושקעת, עשירה ומהנה - חוויה יוצאת דופן וייחודית. משתתפי המסע טיילו בין נקודות חשובות ביהדות גרמניה, המחברות עבר הווה ועתיד יהודיים, הם שכנו במלון בוטיק שהושכר כולו לטובת המסע, ונהנו ממגוון אטרקציות וחוויות מושקעות, והכל במימון מלא של צעירי חב"ד בעלייה. וכאן המקום להודות לרב אליהו שלוסברג ולקרן מרומים על תמיכתם.

"המסע הוא שיא הפעילות השנתית שלנו", מסביר הרב יצחק ווגנר, מנהל צעירי חב"ד בעלייה. "למעשה, יש לו שתי מטרות

לעולים כמוהו - מייצרת "רמת סיכון" גבוהה במיוחד להתבוללות.

"זו גם הסיבה שכל צעיר וצעירה מוזמנים באהבה גדולה לתוכנית, כאשר ניצב רק תנאי סף אחד לקבלה: להיות יהודי על פי ההלכה. כל מי שנכנס לתוכנית הוא מישהו שעבר בדיקת יהדות ברבנות".

מאבדולחייב למקרבסקי

"הנה סיפור שהוא דוגמית של כל העוצמה המדהימה של התוכנית. מדובר בבחור שהגיע אלינו ב'טעות', הוא הגיע עם חבר שלו שעלה בתוכנית-עלייה כלשהי והגיע פעם אחת לבדוק את התוכנית, והבחור שעליו אני מדבר הצטרף לחבר שלו. ואותו בחור רצה מאוד להשתתף בתוכנית.

"כאמור, יש תנאי קבלה לתוכנית - להיות יהודי. עכשיו תבינו, השם שלו היה רמזון אבדולחייב, משהו כזה... זה בחור שגדל בתור מוסלמי באוזבקיסטן... הוא רק ידע שהייתה לו איזו סבתא זקנה שהייתה יהודייה. עשינו בירור יהדות, והתברר שלסבתא רבה שלו קראו מילקה בת מוישה יוסף מקרבסקי, ועל פי ההלכה הוא יהודי. הוא כמובן מייד אימץ את שם המשפחה היהודי של הסבתא רבה שלו... היום הוא חלק בלתי נפרד מהתוכנית, וגם אם עדיין אינו הולך ביום-יום עם כיפה - הוא מניח תפילין, שומר שבת וכשרות. אין צריך לומר שהוא רוצה להקים בית יהודי עם רוח של יהדות ואמונה!".

אבל כיצד החברה מגיעים לתוכנית?

"הגרעין הבסיסי, הגרעין היסודי, מגיע אלינו כתוצאה מהעבודה של שלוחים בחבר העמים. זהו בפירוש חלק משמעותי. יותר מ-50 אחוז, מאלה שבאים אלינו, הם אנשים שהיו בקשר עם השלוחים במדינות חבר העמים. כך שברוך השם לתוכנית הזאת יש גם כוח עצום מהבחינה הזאת, שהיא ממשיכה את העבודה הכבירה שעושים אחינו השלוחים במדינות חבר העמים וממנפת אותם. והרבה מגיעים כתוצאה מחבר מביא חבר. המשתתפים מאוד נהנים, יש המון משמעות וקהילה. וטבעי שהם יזמינו את החברים שלהם לבוא ליהנות מהעושר הזה גם כן. אנחנו גם עושים עבודה ברשתות החברתיות.

"ההשפעה של התוכנית", הוא אומר, "היא באמת אדירה. יש השפעה ישירה - אנשים שמתחילים להניח תפילין, כשרות, מי שליבם נעשה חם, לומדים תורה ומתקדמים. יש גם כאלה שאתה כמעט לא שם לב שהם נוכחים, אבל לבסוף אתה מגלה שמאוד חשוב להם מסורת, להקים בית יהודי שיורגש שהוא יהודי".

להמיס את הקרח

לסיום דבריו, לרב יאמקוב יש מסר מאוד

המערך הייחודי להכשרת מטבחים בישראל

כך צעירי חב"ד הופכים את הכשרות לנגישה בכל בית: תוך פחות משעה - ובכל נקודה בארץ - מטבחים בישראל הופכים לכשרים

"יש משהו מאוד משמעותי במבצע הזה, העובדה שהכשרת המטבח מחייבת כניסה לתוך הבית, גורמת ליצירת קשר עם המשפחה, כך שמלבד הרווח העוצמתי בהכשרת המטבח עצמו, האירוע מהווה זרז משמעותי ליצירת קשר יותר עמוק בין השליח לבין המשפחה ולאורך זמן".

50 שנה למבצע כשרות: היוזמה שהשיק הרבי - וממשיכה להשפיע

שבא במגע עם מישהו שמעוניין להכשיר את המטבח שלו, הרי שביכולתו להפנות אדם זה אלינו אם באמצעות הפנייתו לשליח ואם באמצעות הפנייתו לאתר, כאמור".

220 ערכות להכשרת מטבחים

אוקיי, מתקבלת פנייה של משפחה שרוצה להכשיר את המטבח. איך זה עובד מכאן?

"לאחר שהשליח מקבל את הפנייה, אם באופן ישיר ואם באמצעות ההפניה של אתר חב"ד בישראל הוא יוצר קשר עם המשפחה. השליח מעביר את ההדרכה לקראת ההכשרה, או שהשליח מפנה את המשפחה לקבל הדרכה מאגף הכשרות של צעירי חב"ד. יחד אנו עושים את התיאום מול המשפחה והשליח המקומי.

"במהלך ההדרכה הזו, שקודמת להכשרה בפועל, המשפחה מקבלת "את כל התורה כולה" על רגל אחת, את העקרונות של הכשרות ושל שמירתה. ככל שנדרש והמשפחה מעוניינת נערוך עימה עוד פגישות הדרכה כאלה, עד למוכנות מלאה.

"לאחר מכן, כשהמשפחה מוכנה, קובעים זמן להכשרה בפועל. יש צוותים - שמורכבים מהשלוחים ואנ"ש שמתנדבים בפעילות. הצוות מוכשר לעבודתו, מיומן, ומבצע את מלאכתו במהירות. בדרך כלל,

בקיץ תשל"ה, כאשר הכריז על 'מבצע כשרות', הרבי קרא לנו, החסידים, לעודד יהודים להכשיר את מטבחייהם ולאכול מאכלים כשרים. הרבי עמד אז בהרחבה על החשיבות העליונה של העניין, ובפרט ההשפעה על הנפש של היהודי, לאור דברי אדמו"ר הזקן בספר התניא אשר האדם מושפע מן המזון שהוא אוכל - הן בגשמיות והן ברוחניות. עם השקת המבצע הרבי הקים קרן מיוחדת, שתפקידה לסבסד עד 50% מעלות ההכשרה למשפחות.

איך בכלל מישהו שרוצה להכשיר את המטבח שלו מגיע אליכם?

"עיקר הפניות הם דרך אתר חב"ד ישראל. כאשר אדם מחפש להכשיר את המטבח שלו במרשתת סביר להניח שהוא יגיע לדף הייחודי שלנו. כמו כן, רבנים וארגונים שונים אליהם מגיעות פניות להכשרת מטבח, יודעים להפנות את הפונה לאתר חב"ד בישראל.

"כאשר פונה פותח פנייה באתר, מערכת פנימית חכמה יודעת לנתב כל פנייה שמגיעה מכתובת מסוימת לשליח הקרוב. לאחר מכן, יחד עם השליח הקרוב, אנו עושים את התיאומים הנדרשים, ההדרכות וההכשרה בפועל.

"מכאן גם מובן כי כל אחד ואחד מאנ"ש -

היום כשמישהו רוצה להכשיר את המטבח שלו בבית", אומר הרב יוסף יצחק אייזנבך מנהל מערך "מבצע כשרות" בצעירי חב"ד, "אין שום גורם - מלבד חב"ד - שניתן לפנות אליו, על מנת להכשיר את המטבח. אם תחשבו על המשפט הזה, הוא מאוד משמעותי. בסופו של יום, בכל הארגונים שעוסקים עם 'קירוב', כולם מפנים אלינו. כך, הלכה למעשה, כשיש אדם שרוצה להכשיר את המטבח בביתו, בבית הוריו וכיו"ב, ממטבח לא כשר למטבח כשר - הכתובת המאורגנת היחידה אליו הוא יגיע היא אלינו. וההשפעה של זה היא גדולה מאוד.

לא רק הכשרה - גם שינוי תודעתי

"נכון", מוסיף הרב אייזנבך, "אין מצווה כזאת להכשיר מטבח. יש מצווה לשמור ולאכול כשר. אלא שהדרך לאכול כשר היא לאכול אוכל שבושל במטבח כשר ולפי כללי הכשרות, ומטבח יכול להפוך לכשר באחת משתי הדרכים: או רכישת מטבח חדש על אביזריו, או הכשרתם, וברור שהאפשרות של ההכשרה היא הרבה יותר מעשית ואקטואלית.

"אולם אנו כמובן לא מסתפקים בהכשרה ברמה הטכנית, הפיזית. בראש ובראשונה, אנו מכשירים את המשפחות לשמור ולשמור כשרות, וזאת באמצעות הדרכה מפורטת להורים, לילדים או לבני הזוג, על שמירת כשרות בפועל. רק לאחר מכן מגיע שלב ההכשרה המעשית".

המפגש האישי בבית הוא לב המבצע. "אתה נכנס לבית, חווה את האווירה, פוגש את האנשים - ולפעמים ההכשרה היא רק תחילתו של תהליך משמעותי.

ההתרגשות של המשפחה בעת ובתום תהליך ההכשרה. לא אחת אתה רואה ממש דמעות בעיניים. המון פעמים, תוך כדי ביצוע ההכשרות, הם גם משתפים ומתעדים באופן נלהב את התהליך בטלפון הסלולרי שלהם ושולחים לחברים ולמכרים בהתרגשות גדולה. בהחלט ניתן לראות במקרים רבים את ההשפעה, את הנגיעה בלב, ואת החוויה המשפחתית המיוחדת שנוצרת.

"גם תחושת הסיפוק האישית שלנו, כמי שעוסקים בהכשרה, היא גדולה מאוד. גם לנוכח קיום רצונו הק' של הרבי וגם לראות בעין את המשמעות הגדולה של התהליך. בסופו של דבר, אנשים משנים דבר מה בביתם, הם עושים פעולה מאוד משמעותית בבית, שזה רק התחלה של תהליך, ולהיות חלק משינוי כזה למעליותאנות המון כוח".

"כל אחד ואחת מאנ"ש יכולים לקחת חלק", מדגיש הרב אייזנבך. "וכידוע, שהרבי הדגיש כי לנשי חב"ד - בפרט בשטח ההסברה - יש מקום ותפקיד חשוב. ואכן, בכינוס נשי חב"ד האחרון לקראת ציון שנת ה-50 למבצע כשרות וההדרכה של מבצע חב"ד למערך ההסברה וההדרכה של מבצע כשרות - לקראת ההכשרה כמו גם המשך עם הקשר המשפחות גם לאחר הכשרת המטבח.

"בעז"ה כעת אנחנו מתעתדים להגדיל את כמות הצוותים של אנ"ש שיהיו זמינים לקריאות, במטרה להגביר את האפקטיביות והמיידיות של המענה שלנו. בכל מקום שבו אנ"ש ירתמו לרצונו הק' של הרבי, הדבר יהיה לעזר עצום עבור השלוחים, משום ששוב ושוב נוכחנו לראות ששיתוף הפעולה הנפלא הזה מוסיף ומגביר את הפעילות. בכל מקום שבו יש צוות של אנ"ש שפועל בצוותא עם השליח, יש 'בוסט' גדול לפעילות של הכשרת המטבחים, והלא דבר הוא.

"בהקשר הזה, אפוא, יש לכל אחד ואחד מאנ"ש יכולת לתרום תרומה גדולה. הן בהסברה על דבר חשיבות העניין, וכאשר יש מי שמתעניין בדבר - לדעת שהתהליך הזה אפשרי, שהוא לא מסובך יותר מדי, וכי ניתן להפנות כל מי שמתעניין להכשיר את המטבח שלו אלינו; ולא פחות חשוב - להצטרף לצוותי מערך הכשרות! כל חסיד שמצטרף למלא את רצונו של הרבי, יבסס עוד יותר את ההיקף ואת היעילות והמהירות של המענה שלנו, ובטוח שהדבר יגרום נח"ר רב לרבי". ■

פחות משעה ניתן להכשיר מטבח ממוצע ולהיות אחרי ההכשרה! כך שזה הרבה יותר קל ופשוט ממה שזה נשמע...

"אגב, ובהתאם להוראת הרבי, כל משפחה שמכשירה מטבח מקבלת ספר מתכונים מאוד יפה של מאכלים כשרים, דף מדבקות לסמן את הכלים, וגם חוברת מאירת פנים שבה הדרכה והסברה בעוד נושאים השייכים לכשרות כמו עורלה, תרומות ומעשרות והפרשת חלה. כך שמשפחה שעושה את התהליך הזה של הכשרת המטבח מקבלת בנוסף גם ערכה יפה.

"אם בעבר היו בארץ מספר מוקדים מצומצם של ערכות ציוד להכשרת מטבח, הרי שב"ה 5-6 שנים האחרונות חילקנו לשלוחים ובתי חב"ד קרוב ל-220 ערכות להכשרת מטבח שכוללות את כל הציוד הנחוץ לשם הכשרת המטבח, כך שכיום הרבה יותר קל ונגיש לביצוע הכשרת מטבח בכל נקודה בארץ".

כל אחד מאנ"ש יכול לקחת חלק

הרב ברוך בלוי מלוד הוא שו"ב במערכת הכשרות של הרב לנדא שליט"א, ומתנדב כראש צוות של אנ"ש להכשרת מטבחים. "אנחנו צוות של מספר אברכים, כולם אנשים עסוקים מאוד, אך כל אחד מאיתנו רואה את ההכרחיות הגדולה במבצע החשוב הזה. לפעמים אני אוסף את מי מהחברים חצי שעה אחרי שהוא חזר מהעבודה...

"בכל אופן", מספר הרב בלוי, "אנחנו צוות אחד מתוך כמה ברחבי הארץ שכבר כולנו 'התמקצענו' במלאכה. הצוות שלנו כבר גיבש סדר פעולה במתכונת קבועה. יש מחסן בשיכון חב"ד בלוד שבו נמצאת ערכת הכלי ההכשרה - שכוללת מבער גז, בלוני גז, סיר גדול, רשתות וכו'. וכשאנחנו מקבלים קריאה מהשלוחים באזור אנו מתאמים מועד ונוסעים לבצע את ההכשרה עם השליח. בדרך כלל הרב אייזנבך הוא זה שפונה אליי ומכוון אותי על בקשה של בית חב"ד שצריך את העזרה שלנו להכשרת מטבח, ואנחנו פועלים ביחד עם השליח הרלוונטי שיוצר את הקשר עם המשפחה ומתאם את מועד הגעתנו להכשרה.

"למעשה, העבודה שלנו היא זריזה, ובתוך פחות משעה ולפעמים קצת יותר (זה יכול להיות תלוי בגודל המטבח ובכמות הכלים והמיכשור), אנחנו מסיימים את ההכשרה. "אחד הדברים הנפלאים לראות הוא את

אנשי מעשה

רגעים מפעילות אנ"ש במבצעים

ר' בועז בק

בעלים של חנות צעצועים. ממנהלי קרן הצדקה "עוזר ותומך" של אנ"ש בביתר עילית

טהורים דווקא מול העיניים. ואין פעם שאנשים שלא מכירים את הנושא, 'פותחים עיניים' ומתעניינים בדעתו של הרבי בעניין. כמו כן, אני משתדל תמיד להחזיק רעיון קצר מתורתו של הרבי לאברכים ששואלים תוך כדי המתנה בקופה אם יש משהו מהרבי. מרגש בכל פעם מחדש לראות את התגובות.

◀ **משפחה.** ב"ה זכינו להכיר את הרבי ולהתקרב לחב"ד לאחר החתונה, מה שהכניס אור וחיות בבית. יש לנו ארבעה ילדים כ"י ואנחנו גרים בביתר עילית.

◀ **מבצעים במשפחה.** תענוג והתרוממות רוח עבור כולם. אנחנו משתדלים בס"ד להכניס את המבצעים לבית ולשתף את הילדים לא רק במבצע עצמו, אלא גם בהכנות ובשיח. בתחילת המלחמה הקמנו 'מטה מבצעים' - הכנת מאות ערכות נש"ק, ספרי תניא, ערכות תפילה שיצאו במיוחד ועוד. הילדים לא מוותרים על זה עד היום, ומנצלים כל הזדמנות. גם כשאנחנו מתארחים אצל המשפחה הילדים דואגים לעשות מסיבות שבת בין ילדי המשפחה ורואים במוחש את ההשפעה, וכיצד השיח כולו משתנה לאחר מכן.

◀ **קהילה.** הקהילה החסידית עבורי היא בית ומשפחה, מסגרת חמה של תמיכה, צמיחה ופרגון. זכיתי לפני כחמש שנים להיות שותף להקמת קופת הצדקה, ומאז אני פעיל בניהולה: איסוף תרומות, חלוקה מסודרת וליווי משפחות הזקוקות לסיוע.

◀ **הרבי.** הכל. במובן הכי פשוט של המילה. משתדלים לכתוב לרבי על כל דבר בבית ובעסק. אור גדול שמגיע לכל מקום. בכל מפגש משפחתי דורשים לחזור רעיון מהרבי ולא מוותרים על זה. בשעה שאני פוגש אנשים והם שומעים שאנחנו קשורים לרבי, רואים את האור נדלק בעיניים והשיחה מקבלת 'טוויסט'.

◀ **מסר לאנ"ש.** מסר לעצמי בעיקר - להיות מוכנים תמיד. להיות קשורים לרבי, ללמוד כמה שאפשר שיחות של הרבי ואגרות קודש. זה לימוד שגם מעניק פרספקטיבה לחיים וגם פותח כל לב. לא להתבייש לעשות מבצעים גם עם כאלה שנראים "משלנו". הדור צמא לאור, צמא למשמעות, ואנחנו כחסידי חב"ד יכולים לא רק לשתות מן המעיין אלא גם להשקות מתוכו.

של ילדי ישראל. ועוד משהו מיוחד. באחת השנים עלה רעיון בקשר למבצעי פורים בביתר - לפתוח אוהל לקריאת מגילה לכל דכפין. בשנים האחרונות כ-2000 איש שומעים קריאת מגילה בשני אוהלים ייעודים שאנו מקימים יחד מספר אברכים. בעיקר מדובר על נוער מתמודד ואנשים שלא כל כך מקפידים על המצוות ביום הזה, ובזכות המסגרת הנעימה והמכילה באים לשמוע.

◀ **רגע מיוחד.** בזמן המלחמה יצאנו לבתי עלמין למבצע תפילין. לאחר אחת ההלוויות אליהן הגענו, ולא הייתה היענות לתפילין הגיע אלינו לפתע אחד הגיסים של הנפטר ואמר: שהאחים לא הניחו תפילין כל השבוע עד שזיהו את החללים... מייד הביאו את האחים אלינו מחוץ לבית העלמין והם הניחו תפילין, מהם ראו וכן עשו, ומייד השתרך תור ארוך להנחת תפילין...

◀ **השפעה.** במסגרת העבודה, אנחנו משתדלים כשמבקשים מאיתנו עזרה לבחור צעצוע לילד או לתינוק - להסביר על חשיבות ה"כשרות" גם בצעצועים ועל המעלה הגדולה שילדים יראו דברים

◀ **קביעת עיתים.** מרכז החיים בבית. חיות ממשית לי ולסביבתי הקרובה. מקפיד על שיעורי תורה שבועיים קבועים שאינני מוותר עליהם כמעט לעולם: בתניא, בהלכה ובמאמרי אדמו"ר הזקן, וכן על קביעות שבועית ללימוד שיחה של הרבי עם הילדים הגדולים. לאחרונה זכיתי להיות שותף בפתוח כולל ערב לבעלי בתים, דבר שמחייב אותי עוד יותר להתמיד בלימוד. במסגרת הכולל אנו לומדים שיחות של הרבי, מאמרים לעיונא וגמרא.

◀ **מבצעים.** מהדברים הראשונים שעשינו כאשר פתחנו את החנות שלנו - חנות לצעצועי ילדים - הצבת דוכן תפילין בכניסה לחנות, וב"ה מאז אין יום ללא הנחת תפילין. אינסטינקטיבית, אנשים תמהים על הצבת דוכן תפילין בעיר חרדית, ותמיד מופתעים לשמוע את כמות המניחים בו. זכינו גם לא פעם שבחורי ישיבה ליטאים ניחו תפילין לעוברים ושבים. בדוכן אף מוצעים שיחות של הרבי ועלוני שבועיים כדוגמת שיחת השבוע. מטבע הדברים, לחנות באים הורים לילדים צעירים, ואנו מעוררים על העניין הנפלא של אות בספר תורה - ועד היום רכשו עשרות ילדים כ"י אות בספר התורה